17/09/2022

Φθιώτιδος Συμεών: «Τιμούμε τις προστάτιδες των θυμάτων των γυναικοκτονιών»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στις διάφορες μορφές βίας και ιδιαίτερα στην βία κατά των γυναικών και στο τραγικό κοινωνικό φαινόμενο των γυναικοκτονιών, αναφέρθηκε ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών με αφορμή την εορτή της Αγίας Σοφίας και των θυγατέρων της, Πίστης, Αγάπης, Ελπίδας. Ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε χθες το απόγευμα στον Μέγα Πανηγυρικό Αρχιερατικό Εσπερινό και τέλεσε ανήμερα της Εορτής την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ομώνυμο περικαλλή Ιερό Ναό της Αγίας Σοφίας.

«Η ιστορία των γυναικοκτονιών έχει μια μακρά πορεία, διότι οι τρεις μικρές μάρτυρες, οι θυγατέρες της Αγίας Σοφίας, η Πίστη, η Ελπίδα και η Αγάπη είναι χαρακτηριστικά παραδείγματα γυναικοκτονίας και αναρίθμητες άλλες αγίες και

Μάρτυρες της Εκκλησίας. Βέβαια ζούμε και σε μια αντιφατική εποχή, που τα μαρτυρολόγια της Εκκλησίας, συνήθως οι δικαιωματοκεντριστές δεν τα μελετούν και δεν τα διαβάζουν, διότι αν τα διάβαζαν θα έπρεπε να είναι ξεσηκωμένοι μπροστά στη βία που υπέστησαν μάρτυρες της Εκκλησίας όπως αυτά τα μικρά κορίτσια», υπογράμμισε μεταξύ άλλων.

Το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

«Τον τελευταίο ιδιαίτερα καιρό πληγώνεται και τραυματίζεται η καρδιά μας, καθώς βομβαρδίζεται από ειδήσεις βίας, οι οποίες φτάνουν πολύ εύκολα στα αυτιά μας, ειδήσεις συνταρακτικές, συγκλονιστικές, γεγονότα βίας και εγκληματικότητας, τα οποία μάλιστα πολλές φορές δεν μπορεί να τα χωρέσει καν ο ανθρώπινος νους και η ανθρώπινη λογική. Άλλωστε η βία δεν είναι ίδιον των ανθρώπων, αλλά είναι χαρακτηριστικό αυτών που έχουν χάσει την ανθρωπιά τους. Και αναρωτιόμαστε και συζητάμε και βλέπουμε την κοινωνία να την απασχολεί και να την βασανίζει, ή τουλάχιστον να την προβληματίζει.

Μάλιστα πρόσφατα υπάρχει έντονη συζήτηση γύρω από τις γυναικοκτονίες, καθώς παρατηρείται μια έξαρση της βίας σε βάρος των γυναικών και μάλιστα με τον πλέον αποκρουστικό και απάνθρωπο τρόπο. Και ασφαλώς, ορθώς, να μας προβληματίζουν όλα αυτά τα γεγονότα και κυρίως να μας ξυπνάνε και να μπορούμε να καταλάβουμε, ότι η **βία νικιέται μονάχα με την πίστη στον Θεό, η βία νικιέται με την αγάπη, η βία νικιέται μονάχα με την παιδεία, η βία νικιέται μονάχα με τον πολιτισμό, η βία νικιέται με τον διάλογο, η βία νικιέται με τη συζήτηση, ιδιαίτερα με την κατανόηση και κυρίως η βία**

νικιέται με την κοινότητα.

Όταν οι άνθρωποι απομονωνόμαστε, μένουμε μόνοι μας, ανυπεράσπιστοι χωρίς συντροφικότητα, χωρίς φιλία, χωρίς επαφή, χωρίς την άνεση να μιλήσουμε σε κάποιον άνθρωπο, να ανοίξουμε την καρδιά μας, να αισθανθούμε ότι έχουμε μια πόρτα, έχουμε ένα αυτί, δύο αυτιά να μας ακούσουν, έχουμε κάποιον να μας αισθανθεί.

Όταν όλα τα σκεπάζει ο φόβος του κοινωνικού στιγματισμού, του τι θα πει ο κόσμος , το τι θα πουν οι άνθρωποι, όταν όλα τα σκεπάζει η προκατάληψη και αυτό το βιώνουν συνήθως τα θύματα, καθώς οι θύτες προσπαθούν πέρα από την κακοποίηση που ασκούν, να τα θυματοποιήσουν και εκ νέου ως ένοχα και ως υπαίτια της άσκησης βίας. Άραγε αυτό το φαινόμενο είναι καινούργιο; Άραγε αυτό το νόσημα, αυτή η τερατογένεση η κοινωνική είναι κάτι σημερινό;

Αν δούμε μόνο τη σημερινή εορτή θα καταλάβουμε ότι η ιστορία των γυναικοκτονιών έχει μια μακρά πορεία, διότι οι τρεις μικρές μάρτυρες, οι θυγατέρες της Αγίας Σοφίας, η Πίστη, η Ελπίδα και η Αγάπη είναι χαρακτηριστικά παραδείγματα γυναικοκτονίας και αναρίθμητες άλλες αγίες και Μάρτυρες της Εκκλησίας. Βέβαια ζούμε και σε μια αντιφατική εποχή, που τα μαρτυρολόγια της Εκκλησίας, συνήθως οι δικαιωματοκεντριστές δεν τα μελετούν και δεν τα διαβάζουν, διότι αν τα διάβαζαν θα έπρεπε να είναι ξεσηκωμένοι μπροστά στη βία που υπέστησαν μάρτυρες της Εκκλησίας όπως αυτά τα μικρά κορίτσια.

Για ποιο λόγο φονεύθηκαν; Για την αγάπη τους στο Χριστό! Από τι μπορούσε να κινδυνεύσει ο τύραννος, ο βάρβαρος, ο σατράπης, ο άνθρωπος ο παρανοϊκός; Τι κίνδυνο μπορούσε να έχει από μία κοπέλα, σαν τη Πίστη, σαν την Ελπίδα και σαν την Αγάπη, από μια μονογονεϊκή οικογένεια, σαν την οικογένεια της Αγίας Σοφίας; Δεν είναι καινούργια πράγματα.

Απλώς σήμερα υπάρχει μια τάση να τα πλασάρουμε τα γεγονότα της ζωής ως κάτι καινούργιο για να χτίσουμε ένα αφήγημα, για να έχουμε κάτι να πούμε μέσα στην κοινωνία, ενώ οφείλουμε να λέμε πάντα, οφείλουμε πάντα να μιλάμε, γιατί αυτά τα προβλήματα είναι παρόντα στη ζωή μας, διαχρονικά. Μονογονεϊκή οικογένεια είναι η οικογένεια της Αγίας Σοφίας.

Τα πάντα υπέστησαν και αυτές οι Μάρτυρες και αναρίθμητες άλλες Άγιες Μάρτυρες. Γιατί; Γιατί αγαπούσε το Χριστό και αγαπούσε τον άνθρωπο. Γιατί ήθελε να ζει την αγάπη της, ελεύθερα, χωρίς να εμποδίζει κανέναν, χωρίς να ενοχλεί κανέναν και παρά ταύτα υπέστησαν αυτήν τη βία, αυτήν την κατακρεούργηση και τον εξευτελισμό της προσωπικότητάς τους.

Και νομίζω ,ότι κατ' εξοχήν προστάτιδες της βίας σε βάρος των γυναικών, προστάτιδες των θυμάτων της βίας σε βάρος των γυναικών κατεξοχήν, δεν είναι αυτό αυτή ή αυτές, που λένε εύκολα λόγια και εύκολες θεωρίες και συνήθως σε προστατευμένα περιβάλλοντα,, συνήθως σε προστατευμένους χώρους, ενίοτε φέροντες και προσωπική ασφάλεια και φρουρά, αλλά αυτά τα θύματα, οι Αγίες της Εκκλησίας μας, σαν την Αγία Πίστη, σαν την Αγία Ελπίδα και σαν την Αγία Αγάπη, αυτά τα πρόσωπα είναι που παρηγορούν και στηρίζουν πονεμένα και πληγωμένα πρόσωπα, τα οποία έχουν αισθανθεί να στραπατσάριζεται η προσωπικότητά τους.

Μονάχα όποιος έχει πονέσει, μπορεί να καταλάβει αυτόν που έχει πονέσει, μονάχα όποιος έχει υποφέρει μπορεί να καταλάβει αυτόν που έχει υποφέρει, μονάχα όποιος έχει βιώματα μπορεί να καταλάβει τα βιώματα του αλλουνού, μονάχα όποιος σηκώνει και έχει σηκώσει τον δικό του σταυρό, μπορεί να αισθανθεί και τον σταυρό του άλλου και να γίνει συγκυρηναίος.

Η Αγία Σοφία, η Αγία Πίστη, Ελπίδα και η Αγία Αγάπη, μπορούν να νιώσουν και να μας καταλάβουν και για αυτό μπορούμε να επικαλεστούμε τη Χάρη Τους, να

ζητήσουμε να μας παρηγορήσουν και να μας στηρίξουν και κυρίως επαναλαμβάνω, να υποστηρίξουν και να στηρίξουν και να ενδυναμώσουν ανθρώπους, οι οποίοι φέρουν πληγές και τραύματα.
Φτάνει πια. 'Όχι άλλη βία. Όχι άλλη κακοποίηση. Όχι άλλη τυραννία. Όχι άλλη γυναικοκτονία .Φτάνει πιά.

Η ελευθερία του Χριστού μας καλεί να ζήσουμε, με ελευθερία, με σεβασμό και με αγάπη, δηλαδή, να ζήσουμε πως με σοφία με πίστη με ελπίδα και με αγάπη".

Ο κ. Συμεών κατά τον Πανηγυρικό Αρχιερατικό Εσπερινό απένειμε και το οφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στο νέο Εφημέριο του Ναού π. Δημήτριο Καρτέρη, ο οποίος διακονεί στο Ιδιαίτερο Γραφείο του Σεβασμιωτάτου στην Κεντρική Διοίκηση της Ιεράς Μητροπόλεως. Μία πατρική πράξη αγάπης του Σεβασμιωτάτου προς όλους τους συνεργάτες του, η οποία επισφραγίστηκε με την ιαχή «Άξιος» την οποία αναφώνησαν δυνατά και με την οποία ευχήθηκαν στο νέο Πρωτοπρεσβύτερο άπαντες.

Ο δρόμος της ομολογίας

Ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό και στο κήρυγμά του αναφέρθηκε στην ομολογία του Χριστού σημειώνοντας χαρακτηριστικά:

«Έρχεται σήμερα το Ευαγγελικό ανάγνωσμα, με αφορμή την εορτή και μνήμη, των

τριών μαρτύρων κοριτσιών, της Πίστεως, της Ελπίδος και της Αγάπης και της Αγίας μητέρας αυτών, της Αγίας Σοφίας να μας μιλήσει για την ομολογία του Χριστού, για την ομολογία του χριστιανού, για την ομολογία, την οποίαν έδωσαν οι Μάρτυρες της Εκκλησίας, μέσα στο διάβα των αιώνων, για την ομολογία της πίστεως στην οποία καλούμεθα όλοι οι χριστιανοί εφόσον πιστεύουμε στον Χριστό, εφόσον αγαπάμε τον Χριστό, εφόσον θέλουμε η ζωή μας να είναι γεμάτη με τον Χριστό, εφόσον θέλουμε να ζούμε πνευματικά και εκκλησιαστικά, εφόσον θέλουμε να ζούμε το Ευαγγέλιο στη ζωή μας, μας ομιλεί για αυτή την ομολογία την οποία καλούμεθα και εμείς να δώσουμε. Άλλωστε σε κάθε Θεία Λειτουργία προσευχόμεθα να έχουμε «καλήναπολογίαν», πορϋπόθεση της οποίας είναι η καλή ομολογία.

Και τι είναι αυτή η ομολογία; Πώς εκφράζεται; Από που τροφοδοτείται; Ποιο κόσμο εσωτερικό και βαθύτερο εκφράζει;

Ουσιαστικά, οι Άγιοι της Εκκλησίας και εν προκειμένω οι Αγίες αυτές Μάρτυρες της Εκκλησίας , μικρά κορίτσια έρχονται να μιλήσουν στον κόσμο, στον οποίο βρίσκονται, έρχονται να μιλήσουν για το πρόσωπο, το οποίο αγαπούν και το πρόσωπο το οποίο αγαπούν είναι ο Χριστός. Δεν έρχονται απρόσκλητες να ομολογήσουν τον Χριστό, ούτε απρόκλητες. Η ομολογία τους δεν είναι μια επίδειξη εγωισμού, η ομολογία τους δεν είναι μια ανάγκη να αισθανθούν ότι είναι καλές χριστιανές, αλλά όταν αμφισβητείται ο Χριστός, όταν αμφισβητείται η αγάπη τους για τον Χριστό, όταν αμφισβητείται η αλήθεια που είναι ο Χριστός που είναι η οδός και η ζωή, τότε ορθώνουν το ανάστημά τους, ομολογούν την αγάπη τους για τον Χριστό.

Βλέπουμε, δεν φέρονται εναντίον κανενός, δεν επιτίθενται εναντίον των διωκτών, δεν υβρίζουν, δεν αναθεματίζουν, δεν νευριάζουν καν, δεν οργίζονται καν. Αλλά με ηρεμία, με πραότητα, με γαλήνη, μένουν στέρεες στην αφοσίωσή τους στον Νυμφίο, Ιησού Χριστόν στην αγάπη του Χριστού.

Ο αληθινός ομολογητής του Χριστού δεν είναι ο άνθρωπος, ο οποίος επιτίθεται εναντίον πάντων, δεν είναι ο άνθρωπος ο οποίος δεν σέβεται τον άλλο, αλλά είναι ο άνθρωπος ο οποίος σέβεται τον εαυτό του, την πίστη του και αυτή ομολογεί με αρχοντιά, με αξιοπρέπεια, χωρίς απαίτηση να την δεχτούν οι άλλοι, αλλά χωρίς και καμία έκπτωση, δεν δέχεται καμία έκπτωση σε αυτό που αγαπά και σε αυτό που πιστεύει και σε αυτό το οποίο είναι η ζωή του και είναι διατεθειμένος να δώσει ακόμη και το αίμα του, όπως έπραξαν οι Αγίες Μάρτυρες της Εκκλησίας, η Πίστη, η Ελπίδα και η Αγάπη και η μητέρα τους η Αγία Σοφία.

Άλλωστε και στη ζωή μας, στις σχέσεις μας, τις μεταξύ μας εν παραδείγματος χάρη βρεθούμε σε μια παρέα και κάποιος κατηγορήσει, συκοφαντήσει, κρίνει και

κατακρίνει έναν άνθρωπο που γνωρίζουμε, ή έναν άνθρωπο που αγαπάμε, ποιο είναι το χρέος μας;

Να κλείσουμε το στόμα μας; Να κάτσουμε να ακούσουμε τη κάθε βρωμιά και τη κάθε δυσωδία που μπορεί να βγάζει κάθε βρώμικη καρδιά και βρώμικη ψυχή και κάθε απύλωτο στόμα; Ή εάν πραγματικά αγαπάμε και αν πραγματικά αγαπάμε το δίκαιο, θα ομολογήσουμε την αλήθεια μας;

Αυτή είναι η δυστυχία των ανθρώπινων σχέσεων, αυτή είναι η τραγωδία που ζουν οι άνθρωποι. Αποφεύγουν να αναμετρηθούν πρόσωπο με πρόσωπο με την αλήθεια, αλλά σαν αρουραίοι σκάβουνε κάτω από τη γη το λάκκο των άλλων συνανθρώπων τους, με κατάκριση, με κουτσομπολιό, με ψιθύρους, με φήμες, με συνωμοσίες, με απόψεις, με θέσεις, με αντιλήψεις, αλλά χωρίς να έχουν τη δύναμη να σταθούν πρόσωπο με πρόσωπο και να καταθέσουν αυτό που έχουν, αλλά και από την άλλη δυστυχώς πολλές φορές αυτοί που ακούν, ανοίγουν τα αυτάκια τους, αρέσκονται στο να ακούν φήμες, κουτσομπολιά, να ακούν διάφορα πράγματα και αποφεύγουν να τοποθετηθούν και να καταθέσουν την αλήθεια της καρδιάς τους, την αλήθεια της ζωής τους και να έχουν τη δύναμη να πουν:

Σε παρακαλώ, την βρωμιά σου κράτα την για τον εαυτό σου, τη λάσπη που έχεις μέσα στην καρδιά σου κράτησέ την για σένα, το βούρκο που έχεις μέσα στην ψυχή σου κράτησέ το για σένα, μην μολύνεις τον αέρα που αναπνέω, μη μολύνεις την καρδιά μου, τον λογισμό μου και κυρίως, μην αμφισβητείς την εμπειρία της ζωής μου, την εμπειρία της σχέσης

μου, της γνωριμίας μου, την εμπειρία τη δική μου τη προσωπική.

Ποιος είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος σε μια κοινωνία; Η διάσπαση της ενότητας, η διάσπαση της συνοχής. Ποιος είναι ο κίνδυνος σε ένα σπίτι; Η διχόνοια, η διαίρεση! Και πότε έρχεται; Όταν αφήσουμε χώρο, όταν δώσουμε χώρο να βάλουν λόγια οι άλλοι.

Μπροστά λοιπόν στα πρόσωπα αυτών των Αγίων, μας δίνεται η ευκαιρία αν θα επιλέξουμε αυτόν τον δρόμο, της ομολογίας και της πιστότητας στην αλήθεια του σχέσεών μας ή εάν θα αφεθούμε έρμαια κάθε λοιδορίας, κάθε συκοφαντίας, κάθε κατακρίσεως κάθε κοτσομπολιού, κάθε ιδιοτέλειας, κάθε σκοπιμότητας, που θέλει να γκρεμίσει οικοδομήματα σχέσεων, να γκρεμίσει οικοδομήματα κοινωνιών, να γκρεμίσει κόπους και δάκρυα, αίμα και πόνο. Ποιον δρόμο λοιπόν θα διαλέξουμε και τι θα επιλέξουμε; Εδώ θα φανερωθεί αν θέλουμε να είμαστε ομολογητές ή αν θέλουμε να είμαστε ένα φυλλαράκι το οποίο θα το πηγαίνει όπου φυσάει ο άνεμος».

Στις Ιερές Ακολουθίες παραβρέθηκαν: ο Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος κ. Ιωάννης Οικονόμου, οι Βουλευτές Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς και κ. Θεμιστοκλής Χειμάρας, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Φθιώτιδος κ. Ηλίας Σανίδας, ο Δήμαρχος Λαμιέων κ. Ευθύμιος Καραΐσκος, ο Φρούραρχος Λαμίας – Διοικητής ΚΕΥΠ Ταξίαρχος Μιχαήλ Κρητωτάκης, ο Αστυνομικός Διευθυντής Φθιώτιδος κ. Δημήτριος Φούρλας, ο Αστυνομικός Διευθυντής κ. Βασίλειος Γόνης, ο Πρόεδρος του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος κ. Δημήτριος Δρακάκης, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου, ενώ τα Ιερά Αναλόγια πλαισίωσαν χοροί Ιεροψαλτών, μαθητές και καθηγητές του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «ΓΕΡΜΑΝΟΣ ο ΜΕΛΩΔΟΣ» υπό τον Καθηγητή και Πρωτοψάλτη του Ναού του Πολιούχου Λαμίας, Αγίου Ευαγγελιστού Λουκά κ. Ανάργυρο Βλάχο και τον Καθηγητή και Πρωτοψάλτη του Ναού κ. Χρήστο Τσιρίγκα.

Περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου